

LA HISTORIA DE SOULEYMANE / L'HISTOIRE DE SOULEYMANE

Direcció: Boris Lojkine

País: França (2024)

Fitxa tècnica

Guió Boris Lojkine, Delphine Agut **Fotografia** Tristan Galand **Interpretació** Abou Sangare, Nina Meurisse, Younoussa Diallo, Amadou Bah... **Durada** 93 min **Gènere** Drama **Distribuïdora** Flamingo Films **Llengües** Francès, amb subtítols en català **+12 anys**

Sinopsi

Mentre pedaleja pels carrers de París per repartir menjars, en Souleymane repeteix la seva història. En dos dies ha de passar l'entrevista de sol·licitud d'asil, la clau per obtenir papers. Però en Souleymane no està preparat. (FilmAffinity)

Crítica

19/05/2024 - CANES 2024: Boris Lojkine signa una emocionant, commovedora i edificant pel·lícula humanista sobre tres dies decisius a la vida d'un guineà exiliat a París

"—No som els vostres esclaus. —Si no t'agrada, aquí tens la porta". A través de la molt aconseguida **L'histoire de Souleymane**, que ha estat presentada a la secció Un Certain Regard del 77è Festival de Canes, el cineasta francès **Boris Lojkine** se submergeix amb una intensitat absorbent a l'altra cara de la moneda de la immigració il·legal, que ja va ser abordada amb encert per Lojkine a *Hope*, un primer llargmetratge que va tenir una gran acollida a la Setmana de la Crítica de la Croisette. Però, si bé *Hope* recorria la ruta migratòria d'Àfrica a Europa, és al cor de París on el director porta els espectadors en aquesta ocasió, i tot això damunt la velocitat de la bicicleta d'un turmentat repartidor guineà —dels d'Uber Eats— el futur del qual a França es decidirà dos dies després, durant una entrevista a l'OFPRA (Oficina Francesa de Protecció de Refugiats i Apàtrides) després de la qual s'acceptarà o denegarà la seva sol·licitud d'asil.

"No has de tenir por, saps pel que has passat. No ets un mentider. És com un examen, has de parlar amb calma, prendre't el teu temps i mirar els ulls de la persona que tinguis davant". Malgrat aquests consells tranquil·litzadors, el jove Souleymane (el carismàtic **Abou Sangare**, que debuta a la pantalla) no té gaire en què recolzar-se, així que se ceneix a repassar i repetir una vegada i una altra, alhora que travessa la capital (en una frenètica ronda de restaurants i pisos) en la seva bicicleta, els detalls minuciosos d'una història que li va gravar el representant parisenc de la UFDG (Unió de les Forces Democràtiques de Guinea): un compromís polític amb un projecte social que promou l'educació, manifestacions, una detenció el 2020 i la presó.

Però en Souleymane també ha d'aconseguir els diners necessaris per pagar l'endemà els documents derivats del procés (carnet d'afiliació al partit, certificat, atestació, etc.). I és l'Emmanuel, el veritable propietari del compte d'Uber Eats (que l'hi lloga per 120 euros a la setmana), qui ha de proporcionar aquesta modesta suma, ja que en Souleymane ha guanyat 302 euros en set dies de dur pedaleig en la seva bicicleta, de desafiament al temps, a la pluja, al trànsit i al risc d'accidents. Tot això sense perdre cap dia l'autobús llançadora que el porta a la nit a un alberg dels afores, amb una dutxa, una llitera i uns "amics" en dificultats. Però tot corre el perill d'enfonsar-se a causa d'una entrega que surt malament, així que comença una carrera contrarellotge...

Més enllà del ritme trepidant, la dimensió summament física i empàtica i la càmera enganxada a un personatge que està en constant moviment, **L'histoire de Souleymane** aconsegueix abordar amb gran precisió (guió escrit pel director juntament amb **Delphine Agut**) totes les facetes de la situació psicològicament difícil de l'exiliat (començant per les trucades per Facetime a casa de la seva mare malalta i a la seva ex, que es resisteix a casar-se amb un altre home), els dubtes ("No sé per què he vingut a França"), l'instint de supervivència en un entorn urbà on, encara que no tot és necessàriament hostil, res no és fàcil, i l'enfrontament final amb les autoritats que decideixen sobre la sol·licitud d'asil. És una peça brillant, commovedora, fascinant i digna de tota mena d'elogis, una obra amb una força documental que Boris Lojkine transforma en ficció humanista a 100 km per hora.

Fabien Lemerancier - cineuropa.org